

Høringsoppsummering retningslinjer for tilskuddsforvaltning

Kirkerådet vedtok i sak KR 97/24 å sende retninger for tilskuddsforvaltning på høring. Høringen ble sendt ut 20. desember 2024, og høringsfrist var 15. mars 2025. Det kom inn 133 høringssvar. Fra hvert av bispedømmene kom det inn mellom 7 og 18 svar, noe som innebærer en god geografisk spredning på responsen. Høringssvarene fordelte seg på følgende instanser:

- 85 kirkelige fellesråd
- 17 menighetsråd med fellesrådsfunksjoner
- 7 menighetsråd
- 10 bispedømmeråd
- 3 organisasjoner
- 4 privatpersoner
- 7 andre

Dette dokumentet oppsummerer høringen og inneholder Kirkerådets vurderinger knyttet til tilbakemeldinger i høringen.

Har dere merknader til retningslinjenes innledning (avsnittet om mål)?

Mange er positive til avsnittet. Tunsberg bispedømmeråd skriver:

Tunsberg bispedømmeråd opplever at dette er en god oppfølging av tidligere vedtak med en tydeliggjøring av at dette ikke endrer myndighetsforholdene i kirken, men at det gir en bedre oppfølging av hvordan tilskuddene brukes i tråd med Kirkemøtets og bispedømmerådets mål og strategier.

Noen påpeker at tilskuddet til kirkemusikk er marginalt eller at det ikke er kjent. Nidaros bispedømmeråd skriver blant annet:

Utfra ordlyden i forslaget til retningslinjer kan det skape forventninger om at tilskudd til diakoni, undervisning og kirkemusikk likestilles. Det blir misvisende og bør presiseres.

Mange uttrykker forventninger om forenkling. Nordre Follo kirkelige fellesråd skriver:

«Fellesrådet vil gi honnør til viljen til å forenkle og minske antallet administrative handlinger og kontrollfunksjoner på alle ledd. Det må være en viktig målsetting for alt arbeid med å forme den kirkelige organisasjonen for fremtiden. (...)»

Gjesdal kirkelig fellesråd skriver:

«Gjesdal kirkelige fellesråd ser positivt på intensjonen med å forenkle og redusere på antall administrative oppgaver!»

Ål kyrkjelege fellesråd ønsker større frihet og skriver:

«I prinsippet bør fellesrådet har full fridom til å disponere midlane utan sentrale detaljføringar. Då bør ein unngå å sette rammer for korleis midlane til t.d undervisning og læring skal brukast (eksempel: 80% til born og unge 0-18 år).»

Lunner kirkelige fellesråd mener soknets selvstendighet og mandat er borte i den foreslåtte formuleringen, og foreslår en alternativ formulering:

Målet med denne tilskuddsordningen er å realisere kirkemøtets, bispedømmerådets og soknets strategiske planer for Den norske kirke, og gi rammer som er de beste for mottaker av og deltakere i diakoni, undervisning og kirkemusikk.

Måloppnåelse lokalt skjer gjennom et samspill med fellesrådet som sikrer at menighetene skaper aktiviteter som er de beste for mottakere av og deltakere i diakoni, undervisning og kirkemusikk, utfra henholdsvis Plan for diakoni, Plan for kirkelig undervisning og læring og Plan for kirkemusikk.

Tønsberg kirkelige fellesråd skriver blant annet:

Tilskuddsordningen må innebære faktisk utgiftsdekning. Det må minimum gis et lønnstilskudd som dekker de faktiske lønnskostnadene i tråd med kap. 4 i HTA, dvs garantilønnssatsene i hhv lønnsgruppe 4 og 5.

Kristiansand kirkelige fellesråd skriver blant annet:

Videre må midler innen diakoni, trosopplæring, kateketmidler og kirkemusikk kunne sees under ett og gis som samlet ramme til det enkelte fellesråd, med muligheter for reprioritering ved behov. Dette vil gi økte muligheter for hensiktsmessig fordeling av midler, effektiv bruk og god planlegging.

Spir skriver:

Når nå tre ulike tilskuddsordninger slås sammen til én, er Spir opptatt av at ordningen for tilskuddsforvaltning skal sikre midler til henholdsvis diakoni og kirkelig undervisning på dagens nivå, og ikke medføre omfordeling mellom disse formålene. Spir kan ikke se hvordan øremerkingen av midler etter formålene diakoni og undervisning er tydeliggjort i høringsnotatet (jf. sak KR 97/24, s. 4).

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet deler Nidaros bispedømmeråds vurdering. På bakgrunn av dette er innledningen justert og presisert ved formuleringen «kirkemusikk i domkirkene».

Til Ål kyrkjelege fellesråds ønske om full frihet til å disponere midler, vil Kirkerådet påpeke at fellesråd ved ny tilskuddsforvaltning får en større frihet enn tidligere knyttet til hvordan tilskudd brukes til å skape aktivitet. Samtidig mener Kirkerådet at tildeling av nærmere 600 millioner kroner må følges opp og henge sammen med overordnede strategier og prioriteringer for å være en tilstrekkelig ansvarlig tilskuddsforvaltning.

Til Lunnens innspill vil Kirkerådet peke på at første setning om målet med tilskuddsordningen ligger tett på Kirkemøtets vedtak om tilskuddsforvaltning. Kirkerådet vil videre mene at soknets selvstendige rolle er godt sikret i forslaget til retningslinjer ved at menighetsrådet skal vedta samlet plan for kommende år. Samtidig ser Kirkerådet poenget med at nåværende formulering «fellesrådet sikrer at menighetene skaper aktiviteter» kan gi en for sterk vektlegging av fellesrådet sammenlignet med menighetene. Menighetsrådet har, som beskrevet i kirkeordningens § 12, «ansvar for at kirkelig undervisning, kirkemusikk og diakoni innarbeides og utvikles i soknet». Kirkelig fellesråds oppgaver er beskrevet i § 17, hvor det blant annet står at fellesrådet

«forvalter inntekter og formue knyttet til kirke og kirkefond, tilskudd til kirkelig virksomhet fra kommunen eller kirkens virksomhet nasjonalt og midler menighetsråd stiller til fellesrådets disposisjon for å løse oppgaver i soknene. Kirkelig fellesråd utfører for øvrig de oppgaver som etter avtale blir overlatt det av det enkelte menighetsråd.»

Formuleringen er derfor foreslått endret nærmere Lunnens forslag, til (endring i kursiv)

«menighetene skaper aktiviteter som er de beste for mottaker av og deltakere i diakoni undervisning og kirkemusikk utfra henholdsvis Plan for diakoni, Plan for kirkelig undervisning og læring og Plan for kirkemusikk, innenfor rammene som er gitt av kirkelig fellesråd».

Til Tønsberg kirkelige fellesråds innspill vil Kirkerådet henvise til at høringen 2023 ga et klart flertall for at kirkelig fellesråd skulle få økt ansvar og myndighet knyttet til hvordan midlene brukes til å skapes aktiviteter, i stedet for at bispedømmerrådet skulle dekke faktiske utgifter og få en økt myndighet over stillinger. Det er derfor utfra retningslinjene kirkelig fellesråd som er ansvarlig for å sikre at faktiske utgifter ikke overstiger tilskuddet.

Til Kristiansand kirkelige fellesråds innspill ser Kirkerådet at det kunne være forenklende om fellesrådene kunne disponere midlene på tvers av de tre ulike formålene. Kirkerådet mener like fullt at det for Den norske kirke er avgjørende å kunne styre fordelingen av midler til diakoni, undervisning og kirkemusikk, og at eventuelle endringer i denne fordelingen må skje på bakgrunn av bevisst strategi for trossamfunnet. Kirkerådet mener også at økte muligheter for fellesrådet til å akkumulere mindreforbruk gir tilstrekkelig fleksibilitet for fellesrådet. Forslag til retningslinjer er derfor beholdt uforandret på dette punktet.

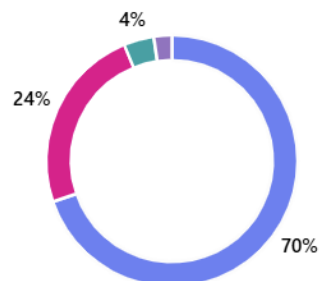
Kirkerådet deler Spirs vurdering av at det bør komme tydeligere fram at tilskuddene er øremerket henholdsvis til formålene kirkemusikk i domkirkene, diakoni og undervisning. Utfra dette er retningslinjenes innledning justert til (endring i kursiv):

Bispedømmerrådenes tilskudd til kirkelig fellesråd skal anvendes etter formålet kirkemusikk i domkirkene, diakoni eller kirkelig undervisning og læring, og anslagsvis 80 % av tilskuddet til kirkelig undervisning og læring skal brukes til arbeid for barn og unge 0-18 år.

Det bør kreves at menighetsrådet skal vedta samlet plan for aktiviteter kommende år.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

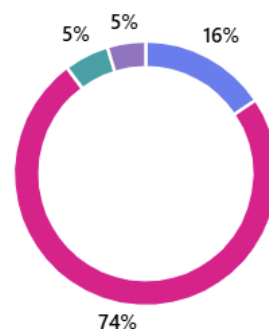
● Enig	90
● Uenig	31
● Vet ikke	5
● Ingen mening	3

Det bør kreves at biskopen skal godkjenne hver menighets plan for aktiviteter kommende år.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

● Enig	20
● Uenig	95
● Vet ikke	7
● Ingen mening	6

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A1?

Mange bispedømmeråd og fellesråd støtter ideen om at menighetsrådet skal vedta en samlet plan for aktiviteter i soknet. Stavanger bispedømmeråd skriver:

Stavanger bispedømmeråd mener det normale bør være at menighetsrådet vedtar samlet plan for aktivitetene i soknet. Dette er en sentral oppgave for menighetsrådet.

Nidaros bispedømmeråd er opptatt av menighetsrådenes kapasitet og skriver:

Nidaros bispedømmeråd er enig i at menighetsrådet (MR) skal utføre sitt ansvar ved å vedta samlet plan for menighetens aktiviteter. Siden menighetsrådenes kapasitet er svært ulike, kan det være en mulighet at hvert råd selv vurderer hvor hyppig dette skal skje, men minst en gang hvert andre år eller en gang hver periode.

Hovedorganisasjonen KA skriver om tilskudd til diakoni:

Høringsnotatet omtaler ikke tilskuddsordningen for diakonstillinger. KA viser til Kirkerådets egne vurderinger (se under) der det fremgår at det ikke foreligger mulighet for å gjøre større omfordelinger av disse tilskuddene. Retningslinjene må klargjøre dette.

KA viser i fortsettelsen til det Kirkerådet skrev i oppsummering etter høring høsten 2023: «Tilskudd til diakonstillinger er knyttet til kommunenes finansiering av sin andel, og Kirkerådet ønsker ikke å sette dette i spill ved å gjøre stor omfordeling av disse tilskuddene. Forskjellen mellom dagens forvaltning av dette tilskuddet og en forvaltning i aktivitetsmodellen, vil være at bispedømmerådet følger opp at tilskuddet fører til aktiviteter, samt at fellesrådet enda tydeligere enn i dag har frihet og ansvar når det gjelder hvem som tilsettes og hvilke utgifter dette medfører».

Også Spir omtaler tilskudd til diakoni og skriver:

Mange diakonstillinger er finansiert med halvparten av midlene fra kommunene. Det er vesentlig at dette spleiselaget ikke settes i spill. Vi kan ikke se at aktivitetsmodellen har tatt høyde for dette. Det bør være mulig å videreføre en finansiering som forutsetter at kommunen fortsatt dekker sin andel av stillingene. Dette er ikke innarbeidet i forslaget til tilskuddsordningen, og vi mener at dette må på plass før ordningen videreføres.

Hovedorganisasjonen KA skriver om tilskudd til kirkemusikk

I retningslinjenes pkt A 1 står det følgende om kirkemusikk:

For at et kirkelig fellesråd skal motta tilskudd til kirkemusikk, må soknenes planlagte kirkemusikkaktiviteter være registrert i Kirka vår.

KA vil peke på at i dagens ordning er det en svært liten andel av tilskuddsmidlene som går til kirkemusikk, og den andelen går kun til de 11 domkirkesoknene.

KA har i sin behandling av saken lagt til grunn at intensjonen med forslaget er å videreføre dagens (begrensede) ordning. Retningslinjene må her presiseres slik at det da fremkommer klart at det kun er domkirkesokn som kan få tilskudd på bakgrunn av registrerte aktiviteter innenfor kirkemusikk.

Dersom denne forutsetningen ikke samsvarer med Kirkerådets intensjon, vil KA be om en egen drøfting av forslaget i etterkant av høringen. Vi viser i den anledning til at fellesrådene i dag er sikret tilskudd fra kommunen til kirkemusikerstillingene i soknet, jf trossamfunnslovens § 14.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet ser at menighetsrådene, slik Nidaros bispedømmerråd skriver, har ulik kapasitet. Dette var også beskrevet i høringsnotatet som et dilemma knyttet til om hvorvidt det skal stilles krav til at menighetsråd skal vedta samlet plan for kommende år. Kirkerådet vil like fullt vise til at et stort flertall i høringen, 70 %, mener at det skal kreves vedtak i menighetsrådet. Kirkerådet vil også mene at dette er i tråd med menighetsrådets ansvar i kirkeordningens § 12. Et krav om at menighetsrådet skal

vedta samlet plan for kommende år, vil også være i tråd med et økt fokus på folkevalgte styringstjeneste i Den norske kirke de siste årene, blant annet formulert gjennom vedtaket i KM 10/22, ved underpunktet: «Ansvaret til folkevalgte styringsorganer og deres valgte ledere i Den norske kirke tydeliggjøres og rammevilkårene styrkes». På bakgrunn av dette er følgende formulering foreslått inn i retningslinjene (endring i kursiv):

Menighetsrådet har i kirkeordningens § 12 ansvar for undervisning, diakoni og kirkemusikk, og må vedta den samlede planen for kommende år før tilskuddet kan utbetales.

Kirkerådet støtter KAs og Spirs innspill om tilskudd til diakoni og vil bekrefte det som tidligere er sagt om at det gjennom nye retningslinjer for tilskuddsforvaltning ikke er ønske om å svekke sammenhengen mellom statlig og kommunal finansiering av diakoni i Den norske kirke. Ny setning i forslaget til retningslinjer er tatt inn (endring i kursiv):

Tilskudd til diakoni forutsetter kommunal delfinansiering.

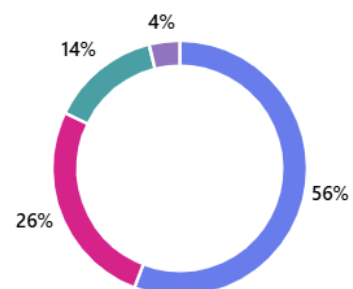
Kirkerådet støtter KAs innspill om tilskudd til kirkemusikk. På bakgrunn av innspillet er formuleringen foreslått endret til (endring i kursiv):

For at et kirkelig fellesråd skal motta tilskudd til kirkemusikk i domkirken, må dette soknets planlagte kirkemusikkaktiviteter være registrert i Kirka vår.

Bispedømmerådet bør kunne avsette 2 % av midlene til strategiske satsinger.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

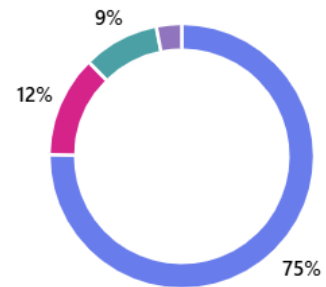
● Enig	72
● Uenig	34
● Vet ikke	18
● Ingen mening	5

Bispedømmerådet bør kunne avsette 1 % av midlene til å dekke utgifter til samlinger for kirkefaglig ansatte i fellesrådene.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

● Enig	97
● Uenig	16
● Vet ikke	12
● Ingen mening	4

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A2?

Midler til strategiske satsinger

Høringssvarene knyttet til bispedømmerådets strategiske midler gjenspeiler i relativt stor grad typen av høringsinstanser: lokalkirken ønsker mest mulig faste midler til lokalkirken, bispedømmerådene ønsker de midler som er foreslått eller en økning av disse. Lunner kirkelige fellesråd skriver:

Å sikre stillinger bør ha forrang foran strategiske satsninger.

Bamble kirkelige fellesråd skriver:

Vi svarer uenig, fordi det foreslås at det skal kuttes i midler til lokal kirken for at regionalkirken skal kunne ha midler til strategisk satsing og samlinger for kirkefaglige ansatte. Dette er midler som kirken lokalt burde kunne bruke til menighetsbygging og strategisk satsing. (...)

Molde kirkelige fellesråd skriver:

Vi mener mest mulig av midlene må gå til lokalt arbeid og strategier, og derav ønsker vi ikke at det skal kunne settes av 2 % til strategiske satsinger.

Bønnelista skriver:

«Strategiske satsing bør være opptil lokalmenighetene.»

Det er samtidig også fra noen fellesråd en støtte til å avsette midler til strategiske satsinger. Sarpsborg kirkelige fellesråd skriver:

Det er viktig å presisere at de strategiske midlene som holdes igjen på bispedømmenivå i størst mulig grad må komme menighetene til gode. Menighetene må se nytten av de tiltak som finansieres av disse midlene. Et nivå på 2 % virker rimelig.

Fem bispedømmeråd foreslår at en høyere prosentsats kan settes av til strategiske satsinger. Stavanger bispedømmeråd skriver:

«Vi er enige i at bispedømmet skal kunne avsette noe til strategiske satsinger. To prosent virker litt lite. Menighetene kan ha behov for at det kan legges noe mer ressurser i tiltak som kommer alle til gode. Her må en kunne ha tillit til at bispedømmerådet kan vurdere verdien av aktuelle satsinger, slik at rammen f.eks. kan være fem prosent av det samlede tilskuddet. Flere steder kan det

være aktuelt med utadrettede fellessatsinger på tvers av sokn og fellesråd, og det bør ordningen legge til rette for.»

Møre bispedømmeråd skriver:

Vi ønsker at %-andel som kan holdes tilbake bør økes til hhv 5 % til strategiske satsinger og 2 % til å dekke samlinger for kirkefaglige tilsatte i Fellesrådene. Dette begrunnes med at det vil skape rom for at bispedømmerådet kan utøve sin rolle som strategisk organ og å sikre at de som er ansatte i Fellesrådene får tilbud om god fagutvikling, ABV og delta på fellesarrangement i bispedømmets regi uten at det må kreves egenandel. I dag er det endel Fellesråd som ikke prioriterer fagsamlinger på grunn av trange økonomiske rammer.

Spir skriver:

Spir foreslår at en andel av tilskuddet som er tenkt avsatt til strategiske satsinger, settes av til nasjonale og regionale kompetanseutviklingstilbud. Dette bør samlet ikke overstige de 2 % som er foreslått.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet vil peke på at vakanser i stillinger i fellesrådene i dagens ordning har skapt et mindreforbruk som har vært brukt til strategiske satsinger. I gjennomsnitt har dette gitt rundt 1 million kroner i hvert bispedømme til strategiske satsinger. At det kan avsettes 2 % til strategiske satsinger, vil dermed i stor grad være en videreføring av denne ressursbruken. På bakgrunn av dette er forslaget om 2 % videreført.

Til Spirs innspill mener Kirkerådet at det skal være opp til bispedømmerådet å beslutte hvordan de inntil 2 % til strategiske satsinger brukes. Kirkerådet med at bispedømmerådets bruk av disse midlene ikke skal være bundet til nasjonale og regionale kompetanseutviklingstilbud.

Midler til fagsamlinger

Det er i høringen bred støtte for å avsette midler til samlinger for kirkefaglig ansatte. Disse samlingene anses som viktige for faglig utvikling, fellesskapsbygging og biskopens tilsyn med ansatte. Aure kyrkjelege fellesråd skriver:

For at alle fellesråd skal kunne delta i samlinger i regi av bispedømme vil det være nødvendig med økonomisk støtte.

Enkelte høringsinstanser foreslår å øke andelen til 2 % for å dekke utgifter til slike samlinger.

Kirkerådets vurderinger

På bakgrunn av bred støtte i høringen er forslaget videreført.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt A3?

En rekke høringsinstanser foreslår å endre fristen for rapportering. Dette begrunnes med at desember og januar er travle måneder, og en senere frist vil gi bedre tid til å fullføre rapporteringen. Nettverk for fellesrådsledere skriver:

20. januar er normalt frist for innlevering av rapport til SSB. Det rapportarbeidet er arbeidskrevende dersom det må gjøres for en stor del manuelt. Vi vil anbefale at frist for innlevering av rapport settes til 31. jan. dersom det er mulig.

Det er videre et ønske fra flere om å unngå rapportering både i Kirka vår og til Statistisk sentralbyrå.

Kirkerådets vurderinger

På bakgrunn av tilbakemelding om fristen foreslås det at frist for rapportering settes til 31. januar. Formuleringen blir da (endring i kursiv):

Kirkelig fellesråd har ansvar for at menighetene rapporterer for fjorårets aktiviteter innen 31. januar.

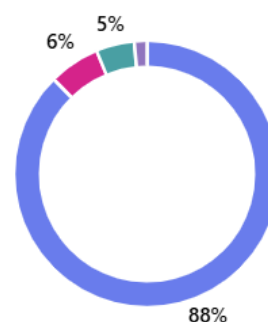
Det skal samtidig påpekes at dette også vil utsette utbetaling av tilskudd til fellesrådene, siden rapportering fra foregående år må være gjennomført før tilskuddet kan utbetales.

Når det gjelder dobbeltrapportering, har Kirkerådet igangsatt arbeid med å forenkle rapporteringen gjennom SSB. Før denne kan forenkles, er det samtidig nødvendig å sikre at tilstrekkelig rapportering kan skje gjennom Kirka vår.

Fellesrådene bør kunne akkumulere inntil 50 % av ett års tilskudd.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

● Enig	113
● Uenig	8
● Vet ikke	6
● Ingen mening	2

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A4?

En stor bredde av høringsinstanser er positive til denne endringen også i sine kommentarer. Vefsn kirkelige fellesråd skriver:

Dette er et paradigmeskifte som vil gi fellesrådene betydelig større handlefrihet til lokale satsninger.

Også noen bispedømmeråd er positive til endringen. Nord-Hålogaland bispedømmeråd skriver blant annet:

En åpning for å akkumulere midler vil føre til betraktelig færre «panikk-kjøp» for å bruke opp midler på slutten av et regnskapsår. Dette er i seg selv et gode, men det gir også menighetene mulighet til å planlegge inn noen litt større prosjekter og spare opp til dem.

Noen av bispedømmerådene mener derimot at det bør være en lavere andel som kan akkumuleres. Nidaros bispedømmeråd skriver:

Nidaros bispedømmeråd er uenig i at fellesrådene kan akkumulere inntil 50% av ett års tilskudd. Det er mangedoblet fra dagens nivå. For å gi menighetene større spillerom, er det fint å øke grensen, men rådet anser at 25% er mer hensiktsmessig.

Bjergvin bispedømmeråd foreslår å legge inn et kronebeløp i tillegg til 50 prosent av ett års tilskudd, eksempelvis 5 millioner.

Kirkerådets vurderinger

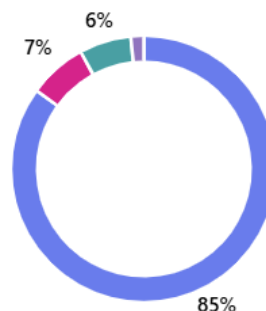
Kirkerådet ser meningen med innspillet fra Bjergvin bispedømmeråd og har tatt dette inn i forslaget til retningslinjer gjennom formuleringen (endring i kursiv):

Fellesrådet kan akkumulere totalt inntil 50 % av tilskuddet, *men maksimalt 5 millioner kroner.*

Det bør kreves at bispedømmet inviterer fellesrådet til samtale om tilskuddet minimum annethvert år.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

● Enig	108
● Uenig	9
● Vet ikke	8
● Ingen mening	2

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A5?

Nidaros bispedømmeråd skriver:

Med tanke på ressursbruk er det fornuftig å avholde slike samtaler annenhvert år, men det er naturlig og nødvendig å ha slike samtaler hvert år for eksempel i tilfeller med utskifting av sentrale stabsmedlemmer, der det fra bispedømmerådets side blir pekt på at tilskuddet ikke viser igjen i de rapporterte aktivitetene og lignende.

For større fellesråd kan det muligens være behov for å dele opp samtalen og dermed ha hyppigere samtaler enn annenhvert år. I slike tilfeller vil det være viktig at det er tydelig avklart på forhånd hvem som deltar fra fellesrådssiden og bispedømmerådssiden. Det kan også være aktuelt å ha representanter for enkeltsocken med i samtalen, særlig om det er spørsmål knyttet til aktivitetsnivået i dette soknet som må drøftes.

Hamar bispedømmeråd skriver:

Hamar bispedømmeråd anbefaler at Kirkerådet vedtar retningslinjer som gir bispedømmerådet, altså tilskuddsinstansen, myndighet til å innkalle fellesrådene til jevnlig samtaler etter behov, og minst hvert 4. år. I noen dialoger kan det være nødvendig med opptil flere møter innenfor et år, men for andre kan det være tilstrekkelig med en gang i løpet av 4 år. Det kan også være at det er mer naturlig å gjennomføre hyppigere, minst årlige, samtaler mellom rådgivere ved bispedømmekontoret og fagansatte og/eller kirkeverger i fellesrådsområdene, eventuelt med sokneprest. Det oppleves som noe krevende å lage et for rigid regime på hvordan disse prosessene skal gjennomføres. Dette er også et tillitsbasert system, der man kan tilpasse prosedyrene etter behov.

Det bør kreves at bispedømmet gir fellesrådet to skriftlige tilbakemeldinger før tilskuddet til fellesrådet kan justeres.

Hamar bispedømmeråd skriver også i en mer utfyllende kommentar:

Fellesrådet er en selvstendig enhet, som organiserer seg selv, fatter sine vedtak og gir fullmakter til daglig leder. Dette på samme måte som for bispedømmerådene. Det er derfor heller ikke naturlig at regelverket nevner hvilke posisjoner fra bispedømmenivået som skal møte. (...) Et mulig unntak er dog for biskop. Biskop bør kunne, på selvstendig grunnlag, invitere med seg prost og sokneprest(er) til disse møtene, eventuelt gi fullmakt til prost for å møte for seg i tilsynssammenheng. Som del av tilsynet kan biskop også invitere inn diakoner og kateketer i samtaler.

Ulstein kirkelege fellesråd skriver:

Biskopen med sin fagstab / bispekontoret bør ha ei samtale om tilskotet, og om aktivitetene tilskotet skapar minst kvart fjerde år – helst i soknerådets 2. år etter valget.

Kirkelig fellesråd i Trondheim skriver:

For de største fellesrådene, herunder KfiT, anbefales det årlige samtaler om tilskuddsforvaltning. For øvrig er vi enige i retningslinjenes krav om samtaler «minimum annethvert år». KfiT støtter også den foreslåtte fleksibiliteten når det gjelder møterepresentasjon, men vi anbefaler uansett at partene innarbeider praksis som sørger for forvaltningsmessig kontinuitet og forutsigbare vurderinger.

Lunner kirkelige fellesråd skriver:

Med «bruken av tilskuddet» forutsetter vi at møtet ikke bare omhandler regnskap/tall, men også selve aktiviteten og planene. Hvis møtet bare skal omhandle tall ser vi ikke merverdien av møtet, da er dagens rapportering på tall godt nok og mindre arbeidskrevende.

Kirkerådets vurdering

Utfra den store tilslutningen til samtaler minimum annethvert år, ser Kirkerådet liten grunn til å endre dette i retningslinjene.

Lunners høringssvar viser et potensial for klargjøring av innholdet i samtalen, og på bakgrunn av dette foreslås det å justere formuleringen i setning to i A5 til (endring i kursiv):

Bispedømmerådet innkaller minimum annethvert år fellesrådet til samtale om aktiviteter skapt for tilskuddet.

Når det gjelder Hamar bispedømmeråds forslag om at bispedømmerådet skal kunne kalle inn fellesrådet «ved behov», mener Kirkerådet at dette er ivaretatt i formuleringen «minimum annethvert år».

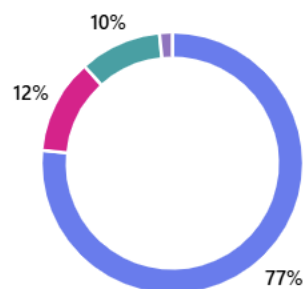
Kirkerådet deler Hamar bispedømmeråds vurderinger om hvem som kan beslutte hvem som deltar i møtet, og retningslinjene er derfor foreslått justert til (endring i kursiv):

*Kirkelig fellesråd avgjør hvem som representerer fellesrådet i møtet.
Bispedømmerådet avgjør hvem som representerer bispedømmerådet i møtet.
Biskopen kan delta i møtet og kan beslutte at andre vigslede deltar i møtet.*

Det bør kreves at bispedømmet gir fellesrådet to skriftlige tilbakemeldinger før tilskuddet til fellesrådet kan justeres.

(Antall svar til venstre, prosentfordeling til høyre)

● Enig	98
● Uenig	15
● Vet ikke	13
● Ingen mening	2

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A6?

Nidaros bispedømmeråd skriver:

Nidaros bispedømmeråd er usikre på hvor hensiktsmessig det vil være å gi fellesrådet to skriftlige tilbakemeldinger. I tilfelle det kun er én skriftlig

tilbakemelding i året, vil det ta da over to år. I tilfelle det skal gjennomføres to skriftlige tilbakemeldinger, bør det være innenfor et kortere tidsrom.

Sandefjord kirkelige fellesråd skriver:

Formuleringen "gir fellesrådet to skriftlige tilbakemeldinger" er klossete. Jeg kan fint sende to brev i samme postgang, og ha oppfylt kravet formuleringens bokstav, men ikke dens ånd.

Gjøvik kirkelige fellesråd skriver:

Regelen er uklar. Gjelder justeringen og kravet om skriftlig melding både ved økning og nedtrekk? Ved nedtrekk er vi enige, men det bør kunne gis økning uten omfattende prosedyrer.

Stavanger kirkelige fellesråd skriver:

Retningslinjene bør bygge på en tillitsbasert styringsmodell som gjenspeiles særlig i virkemiddelapparat. Det bør kun være grunnlag for generelt trekk i tilskuddet ved reduksjon i statens overføringer til Den norske kirke, større endringer av demografisk karakter eller i tilfeller med klar svikt eller mislighold i forutsetninger for bruk av midlene.

Trondheim kirkelige fellesråd skriver:

KfiT forutsetter at slik tilbakemelding inneholder tydelig begrunnelse og konkrete forventninger fra bispedømmet, tilknyttet forhold som det aktuelle fellesrådet må styrke og/eller forbedre. Det bør også etableres ytterligere dialog og oppfølging i forkant av en eventuell tilbakemelding nummer 2. KfiT forstår retningslinjene slik at reduksjon kun er aktuelt ved 2 årlige tilbakemeldinger PÅ RAD, men dette fremgår heller ikke tydelig av ordlyden.

Klepp kirkelige fellesråd foreslår følgende formulering:

Bispedømmerrådet kan tidligst etter to skriftlige tilbakemeldinger gjøre vedtak om reduksjon i tilskuddet til det aktuelle fellesrådet. Et eventuelt nedtrekk kan ikke gjøres gjeldende før etter et helt kalenderår etter at vedtak er fattet.

Vadsø menighet skriver som flere andre:

Det må komme fram hva som regnes som «tilstrekkelig aktivitet». Skal det vurderes utfra menighetens medlemmer, eventuelt innbyggere i soknet, eller antall deltagere i hver aktivitet? Dette er ikke nevnt i høringen.

Hovedorganisasjonen KA skriver:

KA mener denne formuleringen om "ikke å ha tilstrekkelig aktivitet" er for ubeskyttet. Som utgangspunkt bør det kun gis trekk i tilskuddet ved reduksjon i statens overføringer til Den norske kirke, større endringer av demografisk karakter (eventuelt medlemstall) eller i tilfeller med klar svikt eller mislighold i forutsetninger for bruk av midlene. Muligheten for klageadgang på vedtak om nedtrekk bør også utredes nærmere og vurderes regulert i retningslinjene. Retningslinjene bør bearbeides og endres i tråd med dette.

Kirkerådets vurderinger

Til Nidaros bispedømmeråds innspill mener Kirkerådet at det er nødvendig med to skriftlige tilbakemeldinger for å gi forutsigbarhet for fellesrådene.

Kirkerådet ser Sandefjord kirkelige fellesråds poeng om at formuleringen om to skriftlige tilbakemeldinger kan forstås som to tilbakemelding med kort mellomrom. Det foreslås derfor å justere teksten til (endring i kursiv):

Etter to års skriftlige tilbakemeldinger kan bispedømmerådet gjøre vedtak om reduksjon i tilskuddet til det aktuelle fellesrådet for kommende år.

Kirkerådet støtter Gjøvik kirkelige fellesråd i at skriftlig tilbakemelding ikke er nødvendig ved økning, og justert forslag er dermed (endring i kursiv):

Kirkelig fellesråd som på bakgrunn av to skriftlige tilbakemeldinger får sine tilskudd *redusert* for kommende år, skal gis skriftlig beskjed om dette innen 1. juni.

Til Klepp kirkelige fellesråds innspill vil dette innebære et helt års utsettelse i justeringene sammenlignet med det som ligger i forslaget sendt på høring. Kirkerådet merker seg at få høringsinstanser har tatt til orde for en slik tidsbruk og har derfor ikke tatt Klepp forslag til følge.

Kirkerådet deler intensjonen om forutsigbarhet, men mener at justeringer som er vedtatt innen 1. juni skal kunne gjelde fra 1. januar. For å unngå misforståelser knyttet til formuleringen «kommende år», er denne foreslått endring til «kommende budsjettår».

Har du/dere andre merknader til retningslinjenes punkt A7?

De fleste høringsinstansene har ikke kommentarer til dette punktet.

Sandefjord kirkelige fellesråd skriver:

Dette punktet forutsetter at det ikke er kraftige nedskjæringer, hvor oppsigelser må foretas fort for å i det hele tatt ha handlingsrom. Teksten bør endres noe slik at det er mulig å gjøre raske endringer hvis det er tvingende nødvendig.

Sør-Hålogaland bispedømmeråd skriver:

Dette punktet er viktig for at bispedømmerådet også kan justere fordelingen av tilskudd mellom fellesrådene, uavhengig av om det enkelte fellesråd som mottar tilskudd har oppfylt forventningene om aktivitet. Siden tilskuddene ikke nødvendigvis er jevnt fordelt mellom fellesråd i dag, vil det være behov for dette.

Gran kirkelige fellesråd skriver:

Det skrives at en grunn for å endre tilskuddet kan være at aktiviteten er for lav. Hvem skal bestemme hva som er nok og riktig aktivitet? Altså hvem eier definisjonsmakten for hva som er riktige tiltak og nok aktiviteter.

Hjelmeland kirkelige fellesråd skriver:

Det vil føre til mer usikkerhet. Det er ikke alt som kan planlegges til minste detalj og alt man er herre over. Dersom tilskuddet blir redusert på grunn av at ting ikke blir som man har planlagt og hvis man da får redusert tilskuddet kan det være svært krevende for økonomien til fellesrådet og usikkerhet for stillingene.

Kirkerådets vurderinger

Til Hjelmelag kirkelige fellesråds innspill, mener Kirkerådet at bispedømmerådet er i stand til å utøve et godt skjønn i vurderingen av aktiviteter skapt for tilskuddet. At ting ikke blir som man har planlagt vil dermed ikke med nødvendighet innebære en reduksjon i tilskuddet. Dette gjelder også Gran kirkelige fellesråds innspill. Det vil være bispedømmerådet som gjør en helhetlig vurdering av hva som er nok aktivitet.

Når det gjelder Sør-Hålogaland bispedømmeråds innspill, vil Kirkerådet peke på at bispedømmerådet vil måtte begrunne endringer i fordelingen av tilskudd mellom fellesrådene med aktivitetene som er skapt.

Til Sandefjord kirkelige fellesråds innspill støtter Kirkerådet at bispedømmerådet ved en redusert tildeling til bispedømmerådet må ha mulighet til å justere samtlige tilskudd til fellesrådene i budsjettbehandlingen i desember. Dette er tatt inn i nytt forslag til formulering i punkt A2 (endring i kursiv):

Ved redusert tildeling til bispedømmerådet, kan bispedømmerådet gjøre en tilsvarende reduksjon i tildelingen av tilskudd til samtlige kirkelige fellesråd.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt A8?

Få av høringsinstansene har kommentarer til dette punktet, men enkelte kommenterer økonomirapportering. Møre bispedømmeråd skriver:

Vi vil argumentere for å beholde en form for økonomisk rapportering i tillegg til aktivitetsrapporteringen, da økonomisk rapportering er den eneste måten å følge med på et eventuelt akkumulert mindreforbruk. At dette er et fast ledd i rapporteringen, vil kreve mindre arbeid for bispedømmerådet i oppfølging av bruk av midlene framfor å etterspørre stikkprøver.

SPIR skriver:

Spir mener bare aktivitetsrapportering ikke er tilstrekkelig, og ikke bør styre nivået på tilskuddet alene. Spir mener økonomirapportering er nødvendig, ikke bare på stikkprøvebasis. Økonomirapporteringen kan gjøres enklere enn i dag, for eksempel ved å rapportere kun på større poster som driftsmidler og hva som går til stillinger og hvilke stillinger. Det bør rapporteres på stillinger og kompetanse i stillinger sett opp mot Kirkemøtets kvalifikasjonskrav.

Nordre Follo kirkelige fellesråd skriver:

Det er rimelig at når man forvalter offentlige midler, skal det følges opp med hvordan midler brukes. Det må søkes løsninger for oppfølgingsfunksjonene som ikke utløser vesentlig nye administrative gjøremål for fellesråd og bispedømmeråd.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet mener at å opprettholde økonomirapportering på dagens nivå strider mot et av formålene med ny tilskuddsforvaltning: forenkling. I dagens tilskuddsforvaltning bruker Felles Økonomienhet betydelige ressurser på å følge opp at alle fellesråd leverer økonomirapporter, og dette skaper tilsvarende administrativt arbeid i fellesrådene. Kirkerådet vil også peke på at det allerede er krav om at kirkelig fellesråds regnskaper revideres av autorisert revisor, og at bispedømmerådet har tilstrekkelig oversikt over situasjonen i ulike fellesråd til å vurdere hvor det bør tas stikkprøver.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt B1?

Hå kyrkjelege fellesråd skriver:

Det er riktig at det legges til rette for kvalifiseringsmidler. Vi tror det vil gjøre det enklere å få flere kvalifiserte medarbeidere og få medarbeidere som er villig til å kvalifisere seg til ulike stillinger. Samtidig så oppleves dette som en ytterligere profesjonalisering ved at vigslede stillinger prioriteres over andre.

Dette vil dessverre oppleves som at det blir en deling mellom «oss og dem» når kvalifikasjonskrav får så sterkt fokus.

Kirkerådets vurderinger

Vedrørende Hå kyrkjelege fellesråds tilbakemelding anerkjenner Kirkerådet at noen ulike forhold kan bidra til en deling mellom «oss og dem» blant ansatte i Den norske kirke. Det er viktig at kvalifiseringsmidlene ikke skaper en slik deling. Kirkerådet vil understreke behovet for å kontinuerlig arbeid med at kirkelig «vi», utfra alle ansattes avgjørende bidrag til kirkens oppdrag.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt B2?

Ingen høringsinstanser har merknader til dette punktet.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt B3?

Få høringsinstanser har kommentarer til dette punktet. Noen av dem mener imidlertid at bispedømmenivået eller biskop bør involveres i vurderingen av søknad. Oslo bispedømmeråd skriver:

Søknadene om kvalifiseringsmidler som skal føre til vigsling, bør sendes via biskopen slik at biskop kan gi sin påtegnelse på søknader for eget bispedømme. Om søknadsprosessen er isolert mellom fellesrådene og KR kan viktige momenter utebli. Ved noen tilfeller ville en samtale med biskop før utdanning, kunne forhindre at en kandidat får avslag på søknad om vigsling etter at utdanningen er gjennomført.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet vil peke på at ordningen med kvalifiseringsmidler allerede er etablert og foreslås videreført på samme måte. Ordningen har vært håndtert sentralt siden de første kvalifiseringsmidlene ble tildelt i 2019, først gjennom Hovedorganisasjonen KA og siden gjennom Kirkerådet. Kirkerådet mener at én saksbehandler for disse midlene er mer effektivt enn 11 saksbehandlere, og at midlene derfor fortsatt skal håndteres på nasjonalt nivå.

Når det gjelder biskopens vurdering av vigsling, vil Kirkerådet peke på ordningen med Veien til vigsling.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt B4?

Få høringsinstanser har kommentarer til dette punktet. Bønnelista skriver:

En bør ikke søke via fellesrådene. Det skaper ekstra arbeid.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet anerkjenner at koordinering mellom arbeidstaker og arbeidsgiver om støtte til videreutdanning er ekstra arbeid. Samtidig mener Kirkerådet at det er viktig å sikre at arbeidsgiver gir sin tilslutning til studiene, og at dette sikres på en god måte ved at fellesrådene søker.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt B5?

Det er få høringsinstanser som har kommentert dette utover et ønske fra flere om enkel rapportering, og punktet er derfor videreført slik det var foreslått.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt C1?

Tunsberg bispedømmeråd skriver:

Tunsberg bispedømmeråd er enig i at Kirkerådet skal avsette midler til lønnstilskudd for vigslede, men vil påpeke at det er viktig at det avsettes tilstrekkelig med midler slik at fellesrådene opplever at det er lønnsomt å ansette vigslede medarbeidere.

Ullensaker kirkelige fellesråd skriver:

Det oppleves i dag noe tilfeldig hvilke fellesråd som får tilskudd til vigslede stillinger og hvem som ikke får, samt åpenhet om dette. Vi oppfatter at ny tilskuddsordning vil bli mer rettferdig, samt kunne stimulere til økt kompetanse innenfor undervisning, diakoni og kirkemusikk.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet slutter seg til Ullensakers forståelse av ny tilskuddsordning. Angående Tunsberg bispedømmeråds tilbakemelding vil Kirkerådet henvise til retningslinjenes punkt C1: «Kirkerådet fastsetter i forbindelse med budsjettbehandlingen en ramme av det totale tilskuddet på budsjettgruppe 2 som skal avsettes til lønnstilskudd for vigslede.»

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt C2?

Sola kirkelige fellesråd skriver:

Det er interessant å registrere at disse midlene skal tildeles av Kirkerådet, mens andre tilskudd fordeles av bispedømmerådene. Det anbefales å vurdere om tildelingen heller bør skje på bispedømmenivå, pga. større nærhet til det enkelte fellesråd

Hole sokn skriver noe av det samme:

Dette skal skje på bispedømmeplan, minst mulig byråkrati på nasjonalt nivå.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet mener av hensyn til likebehandling og effektiv saksbehandling at disse midlene skal tildeles nasjonalt. Dette sikrer at alle fellesråd får lik kompensasjon for å tilsette vigslede med tilskuddsmidlene, og at ordningen kan administreres med én saksbehandler framfor 11. Det sikrer også at bispedømmerådene i sin tilskuddsforvaltning kan ha fokus på hvilke aktiviteter som skapes for tilskuddet.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt C3?

Ingen høringsinstanser har forslag til endringer i dette punktet, og punktet er derfor foreslått videreført.

Har du/dere merknader til retningslinjenes punkt C4?

Nidaros bispedømmeråd skriver:

Bispedømmerådet kan gjerne bli orientert om tildeling av stimuleringsmidler.

Sør-Hålogaland bispedømmeråd skriver:

Vi mener at Kirkerådet i utgangspunktet bør sette av nok midler slik at de som har tilsatt fullt kvalifiserte personer innen diakoni og kirkelig undervisning og

læring får tilstrekkelig kompensasjon til å dekke merutgiftene ved dette, når det gjelder å ha tilsatt personer med lavere kompetanse. Dette kan gjøres ved å ta utgangspunkt i forskjellen i avlønning mellom de ulike utdanningsnivåene i tariffavtalen.

Kirkerådets vurdering

Når det gjelder innspillet fra Nidaros bispedømmeråd, vil Kirkerådet ønske å finne en enkel administrativ ordning hvor bispedømmerådene blir orientert om tildelingen.

Når det gjelder Sør-Hålogaland bispedømmeråd, vil Kirkerådet henvise til det som står i retningslinjenes punkt C1: «Kirkerådet fastsetter i forbindelse med budsjettbehandlingen en ramme av det totale tilskuddet på budsjettgruppe 2 som skal avsettes til lønnstilskudd for vigslede.» Retningslinjene legger på denne måten opp til at det er ved budsjettbehandlingen av Kirkerådet gjør den konkrete vurderingen av hvor mye fellesrådene skal kompenseres for å tilsette vigslede. I forlengelse av dette er det grunn til å understreke at det i forbindelse med overgangen til ny tilskuddsforvaltning ikke er en intensjon fra Kirkerådets side om at det skal bli færre vigslede kateketer, diakoner og kantorer. Tvert imot har Kirkerådet siden 2019 gradvis innført tilskudd for å stimulere ansatte i Den norske kirke innen alle disse tre gruppene til å kvalifisere seg for vigsling. Spir beskriver i sitt høringssvar godt den effekten disse midlene har hatt på antall som tar master i kirkelig undervisning:

Kvalifiseringsordningen for kateket har fungert siden 2019, og vi har innhentet tall fra MF som utdanner majoriteten av undervisningsansatte. I perioden 2004-2018 var det uteksaminert 53 kateketer, dvs. 3 i året. I perioden 2018-2024 er det uteksaminert 49 kateketer, dvs. 7 i året. Per 27.02.25 er det 26 studenter i det 3-årige studieprogrammet. Gitt alle disse fullfører uteksamineres det i snitt 8,7 kateketer i året de neste 3 årene. Dette tyder på at kvalifiseringsstipendordningen har bidratt til å øke antall kateketstudenter vesentlig.

Ny tilskuddsforvaltning innebærer at kirkelig fellesråd får økt frihet og ansvar når det gjelder hvordan tilskudd brukes til å skape aktivitet. Tilskuddsforvaltningens del B og C vil samtidig gi Kirkerådet en ny årlig oversikt over antall vigslede kateketer, diakoner og kantorer finansiert av tilskuddet. Kirkerådet får også i budsjettbehandlingen en årlig mulighet til å justere hvor mye midler som settes av for å stimulere ansatte for å kvalifisere seg for vigsling, og for å stimulere fellesråd til å tilsette vigslede med tilskuddsmidlene. Samlet sett gir dette en mer samlet, strategisk og effektiv oppfølging av antall vigslede i Den norske kirke enn det som har vært tilfelle fram til nå.

Kirkerådet oppfatter ikke noen av de nevnte som forslag om endringer i retningslinjene, og retningslinjene er derfor videreført uten endring på dette punktet.

Hva er din/deres vurdering av hvordan de foreslåtte retningslinjene vil påvirke fellesrådets likviditet?

Et klart flertall av høringsinstansene mener nye retningslinjer vil være positivt for likviditeten. Hamar bispedømmeråd skriver:

Det bør styrke likviditeten, ettersom tilskuddet etter denne ordningen skal betales ut i februar. I dagens ordning utbetales tilskuddene tidligst i mars, med tyngdepunkt i mai/juni.

Noen høringsinstanser mener det ikke vil påvirke likviditeten. De som mener det vil påvirke likviditeten negativt, begrunner dette i de tilfeller der bispedømmerådet vedtar å redusere tilskuddet til fellesrådet. Nidaros bispedømmeråd skriver:

Forslaget til ny tilskuddsordning kan virke negativt på likviditeten til fellesråd som har store faste utgifter som leie av lokaler og lønn, men som ikke lykkes i å opprettholde aktiviteten. Her er det vesentlig at det er tett og god dialog mellom fellesråd og bispedømmeråd, slik at fellesråd som ønsker å opprettholde tilskuddet får tilstrekkelig med tid til å ta grep og gjenopprette eller øke aktiviteten.

Kirkerådets vurderinger

Kirkerådet støtter behovet for tett og god dialog mellom bispedømmeråd og fellesråd om tilskuddet, og har beskrevet dette i en ny formulering i retningslinjenes punkt A 6.

Ingen av hørings svarene på dette punktet inneholder forslag til endringer, og retningslinjene er derfor ikke justert på bakgrunn av disse tilbakemeldingene.

Har du/dere innspill til hvordan det digitale verktøyet Kirka vår kan utvikles videre?

En rekke høringsinstanser har gitt innspill til den digitale utviklingen av Kirka vår, og disse tas med i det videre utviklingsarbeidet.

Noen høringsinstanser mener at innføring av Kirka vår som rapporteringsverktøy bør utsettes til ordningen med innrapportering av aktivitet via årsstatistikk til SSB avvikles.

Stavanger bispedømmeråd skriver:

Det kan gjerne innarbeides at antall gjennomførte aktiviteter og antall deltakere på disse, på alle aktivitetsområder, skal legges inn minst hvert halvår. Fortløpende rapportering bør være mulig å både utføre og lese av. Det vil skape større bevissthet om oppslutning, styrke kirkens evne til å dokumentere hva den bidrar med og gi et godt grunnlag for evaluering og strategisk arbeid.

Kirkerådets vurdering

Til flere høringsinstansers ønsker om å avslutte SSB-rapportering før Kirka vår tas i bruk, ser Kirkerådet utfordringer med en slik rekkefølge. En avvikling av SSB-ordningen før en annen ordning er sikret, vil gi ett eller flere år med manglende data i Den norske kirke, og er derfor ikke ønskelig. Kirkerådet arbeider imidlertid med å forenkle ordningen med innrapportering via SSB, slik at denne forenklingen kan tre i kraft mest mulig parallelt med krav om rapportering i Kirka vår.

Med hensyn til Stavanger bispedømmeråds kommentar, mener Kirkerådet at det ikke er rett tidspunkt for å vurdere en økt hyppighet på rapporteringen. En slik økt hyppighet ville gå imot målet om at tilskuddsforvaltningen skal forenkles når det gjelder administrativt arbeid.

Har du/dere andre merknader høringen?

Nord-Hålogaland bispedømmeråd skriver:

Vi opplever en uro blant ansatte i menighetene som er urolige for sine stillinger. Retningslinjene legger opp til en ordning der det ikke er noen grunn til denne uroen, men av hensyn til de som føler på dette er det viktig at det blir signalisert tydelig fra sentralt hold at det ikke er noe ønske eller plan om å kutte i ansatte.

Spir skriver blant annet:

Spir ønsker en forvaltning ut fra mer objektive kriterier for fordeling, noe som vil kreve andre prosedyrer.

Gildeskål kirkelige fellesråd skriver:

Ved å innføre mål for bevilgningen, samt indikatorer som belyser måloppnåelsen, kan en stå i fare for å gjøre bevilgninger til fellesråd avhengig av for rigide måter å tenke rapporteringer på som kan gå ut over særlig små fellesråd hvor tilgangen til frivillige, engasjement fra menighetsråd og fellesråd og antall ansatte er begrenset.

KA skriver:

Det bør legges til en Del D om overgangsordninger. På samme måte som trossamfunnslovens § 23 beskriver overgangen fra en finansieringsordning til en annen, mener vi det er behov for å beskrive hvilke endringer som vil skje fra 2025 til 2026 med en ny ordning.

Kirkerådets vurdering

Kirkerådet tar til orientering det Nord-Hålogaland bispedømmeråd skriver om ansattes uro for sine stillinger. Kirkerådet har i tidligere kommunikasjon vektlagt at det skal være grundige prosesser før tilskudd til fellesråd justeres, og at ny tilskuddsforvaltning ikke innebærer en detaljert sammenheng mellom mengden aktivitet som skapes og det tilskuddet som utbetales. I utarbeidelse av tilskuddsordningen er det vektlagt at bispedømmerådet skal ha et rom for å utøve skjønn, framfor kriterier for hvordan alle bispedømmeråd skal beregne tilskudd.

Kirkerådet mener at det ikke er tjenlig å innføre objektive kriterier for fordeling av tilskudd. Det er en lang rekke av forhold som innvirker på arbeidet i et sogn og i et fellesråd. Kort sagt vil både geografi, lokal historie og kultur, antall medlemmer og kjennetegn knyttet til disse, antall frivillige og kjennetegn knyttet til disse, og antall ansatte og kjennetegn knyttet til disse, ha betydning. En eventuell utarbeidelse av kriterier vil ikke kunne fange opp det ulike jordsmonnet i Den norske kirke.

Samtidig anerkjenner Kirkerådet at det kan være behov for nærmere formalisering av bispedømmerådets oppfølging av fellesråd som har fått en skriftlig tilbakemelding og som etter neste tilbakemelding risikerer å få tilskuddet redusert. På bakgrunn av dette er følgende formulering foreslått tatt inn i retningslinjene (endring i kursiv):

Skriftlige tilbakemeldinger skal følges opp med tilbud om veiledning fra bispedømmerådet.

Kirkerådet mener videre at forslaget fra KA om å begrense de tilfeller der bispedømmerådet kan justere tilskuddene til fellesråd, som også mange høringsinstanser har nevnt, innebærer en begrensning av bispedømmerådets myndighet sammenlignet med i dag. Kirkerådet mener at en styrking av bispedømmerådet som strategisk organ nødvendigvis også må innebære en tillit til at bispedømmerådet kan gjøre gode skjønnsvurderinger. Dette er derfor ikke tatt med inn i forslaget til retningslinjer.